

[Statsministeren]

ment, men fordi det politisk i realiteten er den eneste mulighed. Det er det, jeg gerne vil bede de radikale og socialistisk folkeparti om at erkende, mens tid er. Ellers får vi en situation, hvor hele den borgerlige opposition, som i øvrigt er så dejlig rygende uenige om alting, Gud hjælpe mig alligevel har en chance for at køre tingene igennem på en helt anden måde, end de radikale og socialistisk folkeparti og fremfor alt socialdemokratiet vil det. Det er det jeg beder om at man forstår.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg må sige, at jeg er stærkt forundret over statsministerens indlæg i betragtning af de taler, som ikke mindst hr. Camre og finansministeren har holdt her i går og i dag.

Jeg forstår, at statsministeren uanset disse meget klare, meget kontante, meget lodrette afvisninger af SFs krav til den økonomiske politik stadig klynger sig til et håb om, at det skulle være muligt at få SF til at være med. Jeg vil sige, at håbet beskæmmer ingen, men jeg tror, at statsministeren skulle prøve at læse de indlæg igennem, jeg har henvist til, og prøve at debattere igennem i sit parti, om det nu også vil være muligt at opnå, hvad statsministeren helst vil.

Jeg mener stadig, det ligger sådan, at netop fordi der til højre i salen ikke er et alternativ, er forpligtelsen hos socialdemokratiet endnu større til at forsøge at få dannet et grundlag for den kommende tids økonomiske politik, som har sit udgangspunkt i det, socialdemokratiet selv har stillet op som hovedmålsætningen, nemlig en forbedring af betalingsbalancen, en forbedring af konkurrenceevnen og derved en forbedring af beskæftigelsen. Til det stykke arbejde ved man jo godt at man ikke kan få SF med.

Steen Folke (VS):

Jeg vil godt blande mig en lille smule i den diskussion, som både finansministeren og hr. Camre har været involveret i, om den økonomiske politik.

De kritiserer nogle for at hævde, at bare vi får en højere realløn, så løser det problemerne, eksempelvis tidligere finansminister Henry Grünbaum. Jeg mener, at der kan være noget rigtigt i den kritik. Omvendt mener jeg,

at det er lige så åbenlyst, at finansministerens og hr. Camres synspunkter er åbne for kritik. Problemet er, at systemet er modsætningsfyldt: hvis man gør det ene, skaber det nogle problemer, og hvis man gør det andet, skaber det nogle problemer. Både finansministeren og hr. Camre lukker øjnene fuldstændig for de problemer, det skaber at fortsætte den borgerlige politik, som reelt er den, man har ført i alle årene siden 1975. Jeg tænker på den politik, der er bygget op om indkomstopolitiske indgreb, om finanspolitiske stramninger og om nedskæringer på de offentlige udgifter. Det er hovedelementerne i den økonomiske politik, som socialdemokratiet har stået for, og det er det, jeg tillader mig at kalde en rent borgerlig politik.

Jeg bestrider ikke, og jeg mener ikke, at venstrefløjen står sig ved at bestride det, at sådan som systemet fungerer, er det klart, at et tryk på lønnen betyder en omkostningsbesparelse for virksomhedsejerne, for kapitalisterne, og i den forstand kan det være med til at forbedre konkurrencedygtigheden. Det mener jeg er korrekt, og jeg vil i hvert tilfælde ikke bestride, at sådan fungerer det. Til gengæld kan det ikke nytte noget, at finansministeren og hr. Camre forsøger at bestride, at det også skaber nogle problemer med en svækket efterspørgsel. Det er en side af det, som man er meget lidt inde på. Hr. Camre søgte at forklare det med, at vi nu lever i en mere åben økonomi, end man gjorde i 1930'erne, og derfor retter en del af efterspørgslen sig mod udlandet, osv. osv. Det er også rigtigt.

Hertil er at sige, at det åbner for den nye problemstilling, der hedder, om man overhovedet kan få de fordele i konkurrence med en række andre lande, der forsøger at gøre nøjagtig det sammen. Danmark forsøger at eksportere krisen til andre lande ved at skabe faldende omkostninger, først og fremmest mindre lønomkostninger. Andre lande forsøger at gøre nøjagtig det samme. Der har vi talt om en form for internationalt skruibrækkeri; vi mener ikke, at man kan løse problemerne, når alle de lande, der konkurrerer med hinanden, gør nøjagtig det samme. Det bliver man nødt til at se i øjnene.

Det andet problem er, at selv om der er tale om en åben økonomi, så er der nu altså også en ganske betragtelig del af efterspørgslen, der retter sig mod hjemmemarkedet. Da